

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CXIII. Narvien. fideicommissi. De eadem matreia transmissionis, ad cumdem effectum de quo in præcedenti, pro admittendo scilicet concursum filiorum substituti præmorientis cum aliis substitutis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

hoc enim nullum habere videtur fundamentum; Si-
quidem, ut advertitur in dictis decisionibus *Gregorij*
& *Burati*, ac in alijs frequenter, receptum est, fa-
cilis ex conjecturis induci transmissionem, quam
vocationem ob rationem, ex *Gioragn. conf. 82.* & al-
ijs insinuatam supra in *d. Firmiana disc. 98.*; Et tamen,
ut non semel advertitur in præcedentibus ad mate-
riam vocationis conjecturalis filiorum in conditione
positorum, dictæ duæ conjecturæ reputantur qui-
dem satis validæ & efficaces, sed non sunt necessa-
riæ, dum etiam sine illis dari potest vocatio, ergo
multo magis transmissio, quæ est facilior.

Alter casus est, ubi durante substitutione, quæstio
transmissionis fraternizet cum illa representationis
vel subingressionis, ad effectum, ut filij præmorien-
tis, quamvis remotiores, concurrere valeant cum
proximioribus, qualis est propriè casus noster, &
tunc ut patet ex deductis in *Narnien. disc. seq.*, facili-
us intrat transmissio ex vehementi motivo æqualita-
tis quam verisimiliter testator servari voluerit, Et
tamen, ut patet ex auctoritatibus & decisionibus
tam supra, quam in eadem *Narnien.* insinuat, nulla
videtur urgere congrua ratio, ob quam sit necessarius
concurus hujusmodi conjecturarum, dum iste casus
est longè facilior, quam præcedens, atque non con-
currit tanta regularum resistentia, sed potius aliqua
assistencia.

Et licet in decisione edita in *d. Narnien. coram*
Bevilacqua, excitato per me isto motivo necessarij
concurus istarum duarum conjecturarum, in hujus
causæ prima decisione quam allegabam deducto, ad-
mittatur conclusio, sed credatur illi satisfactum esse
ob concursum secundæ conjecturæ digressus ad plu-
res gradus, Attamen egomet qui motivum deduce-
bam, pro meo sensu, non credebam illud subsiste-
re, quodque ista responsio, vel non sufficeret, vel
non esset necessaria pro illius casus qualitate, dum
ulterior digressus rectè considerabilis est in tertio ca-
su, de quo infra, & ne ulterior substitutus verisimi-
liter minus dilectus excludat filios primi substituti
verisimiliter prædictos juxta casum, de quo in *Bi-
tuntina disc. post sequentem*, ac ea quæ latius habentur
supra *d. disc. 98.* Vbi verò agitur de eodem gradu
substitutionis, ac de sola contentione proximitatis,
ad effectum ut ita remotior reddatur proximiori æ-
qualis, tanquam, ut dictum est, per quamdam speci-
ciem representationis, vel illius subingressionis,
quam aliqui vulgarem anomaliam quoque dicere so-
lent, juxta pluries deducta in præcedentibus, præ-
sertim *disc. 17. & 18.* tunc non videtur, ad quid
desiderandus veniat iste ulterior digressus, vel agna-
tionis contemplatio, & quanam ratio ad id cogat.

Tertius demum est supra insinuat casus, de quo
in *d. Bituntina post disc. sequentem*, ac *d. disc. 98.*, ubi sci-
licet hæredes gravato non existente in causâ, neque
sperante libertatem bonorum, quæ vel ad transmis-
sionem, vel ad ulteriorem substitutionem spectare de-
beat, sola controversa sit inter istos de pertinentia,
Et tunc licet *disc. 98.* processum quoque fuerit cum
hoc assumpto necessarij interventus hujusmodi con-
jecturarum, attamen id nullam probabilitatem ha-
bere videtur, atque de facto tam apud *Greg. d. dec. 56.*
quam in *Bonon. de Fornasarijs coram Verospio*, relata in
d. Bituntina coram Albergato impress. dec. 377. eadem
par. II., curata non fuit hæc necessitas, cum tamen
ageretur etiam de fideicommissio transversalis; Vl-
terior verò digressus benè consideratur cum hæredes
gravato, qui exclusâ transmissione, speret bonorum
libertatem, cum ita removeatur objectum cu m re-
plicatione, quod nili succedat transmissio, neque

bonorum libertas resultat, sed successurus est ulterio-
rior substitutus, & sic tanquam argumentum ad hunc
effectum, non autem quod sit qualitas præcisè neces-
saria ad omnes casus, præsertim ad secundum, de
quo in præfenti, Vnde propterea in hac parte re-
solutiones non captivarunt intellectum.

NARNIEN. FIDEICOMMISSI

P R O

DOMINICO & PETRO

C V M

CYNTHIA DE CARONESTIS.

*Causa decisus per Rotam pro Cynthia, postea
concordatus.*

De eadem materia transmissionis, ad
eundem effectum de quo in præce-
denti, pro admittendo scilicet con-
cursum filiorum substituti præmo-
rientis cum alijs substitutis superex-
tantibus.

S V M M A R I V M.

- 1 **F**ilij series.
- 2 **R**esolutio causæ.
- 3 **D**e conjecturis ex quibus intrat transmissio.
- 4 **D**e rationibus dubitandi de resolutione.
- 5 **S**uccessio inter fratrum filios est in capita ubi non ad est
concurus cum patris.
- 6 **D**e argumentis excludentibus transmissionem.

D I S C. CXIII.

Iacobus de Caronestis, instituit duobus eius filijs
eis absque prole morientibus, vocavit Cincium &
Præcovium fratres, ac Dominicum & Petrum alteri-
us prædefuncti fratris filios in stirpes; Cumque
facto casu mortis dictorum institutorum, post mor-
tem prædictorum Cincij & Præcovij, præfati Do-
minicus & Petrus nepotes ex altero testatoris fratre
prædefuncto solum superstitibus prætenderent factum
esse casum substitutionis ad eorum favorem tantum,
insurrexit Cynthia dicti præcovij filia, prætendens
ex jure substitutionis eius patris in ipsam transmissio,
sibi æqualem successionem deberi, (cum cadere
non posset quæstio representationis, eoquod defun-
cti essent ultra illum gradum, in quo ea intrat in suc-
cessionem intestata, juxta cuius ordinem etiam hæc
fideicommissaria regulatur ex pluries deductis in
præcedentibus, præsertim *disc. 17. & 18.*); Et intro-
ducta causâ in *Rota coram Bevilacqua*, sub die 30.
Aprilis 1660. prodijt resolutio Cynthiæ favorabilis;
Admissa siquidem regula transmissionis exclusiva;
& præsupposita pariter recepta limitatione ex con-
jecturis, inhærendo firmatis apud *Gregor. dec. 56. & 57.*
& apud

Et apud Buratt. dec. 568. , Et in Bituntina coram Albergato dec. 377. par. 11. rec. , iudicatum fuit ad id sufficientes esse tres conjecturas in effectu in idem conincientes, Primò scilicet, quod testator equaliter vocavit Præcovium fratrem ac duos filios alterius fratris prædefuncti in stirpes, undè tantum habere deberet ille solus, quantum isti duo, & sic eum prædilexit, ideoque verisimile est, quod si cogitasset ad eius præmorientiam, etiam eius filios vocasset; Secundo ob præsumptionem, quod testator in dubio censetur se conformare cum dispositione juris circa ordinem intestatæ successione; Et teriò id eo quod cum haberet fratres viventes, vocaverit etiam nepotes ex fratre prædefuncto, signum clarum, quod dilectio restricta non erat ad personas fratrum, sed extendebatur etiam ad eorum filios.

Resolutio mihi scribenti pro Petro & Dominico non satisfaciebat, undè in repositione occasione novæ audientia, credebam probabiliter sperandum esse recessum, vel moderatorem, quod saltem equalis esset contendendum conditio, succedendo potius jure vocationis quam transmissionis, sed subsequuta concordia sustulit ulterioris disputationis occasionem.

Durus siquidem parumque probabilis mihi videbatur effectus ex transmissione resultans, destructivus dictarum conjecturarum, præsertim secundæ super præsumpta voluntate servandi æqualitatem, quoniam ita posita transmissione omnium jurium patris in filiam resultabat, quod melioris conditionis esset unica femina, quam duo masculi, cum tanta esset portio istius, quanta illorum contra omnem probabilitatem; Licet enim huic inæqualitati, tam de jure, quam ex iudicio testatoris locus fuisset, si dictus Præcovius Cæciliae pater fuisset superstes, Atamen diversa est ratio, quoniam de stricto jure, ac attentò ordine proximitatis, frater in successione fratris, totum obtinere deberet in concursu nepotum ex alio fratre defuncto, tanquam gradu remotiorum, qui ex quadam æquativa legis fictione ad æqualitatem admittuntur, tanquam representantes eorum patrem, fingendo quod hic viveret, & quæ fictio consideratur etiam in transmissione, ut advertitur supra *disc. 98.* Hæc autem ratio adaptabilis non erat ad casum, cum ita cessaret dicta proximitas, dictaque Cæcilia esset in eodem gradu cum præfatis Dominico & Petro, undè quando etiam non obstat Statutum exclusivum feminarum propter masculos, itaut servandus esset ordo successione, qui per jus novissimum, sublata sexus & agnationis differentia, præscriptus est, ad summum dicta Cæcilia aliud prætere non potuisset nisi æqualem successione cum singulis in capita, dum hodie ubique, præsertim verò in Rota & Curia extra quæstionem recepta est opinio *Azzonis* contra *Accursium*, ut cessante concursu nepotum cum patruo, itaut necessarium sit beneficium representationis, per quod remotiores reddantur proximiori æquales, successio inter plurimum prædefunctorum fratrum filios sit in capita non autem in stirpes, ex deductis per *Buratt. Et Adde. decis. 352. Rot. dec. 600. p. 5. rec.* & frequenter.

Fortius verò quia non improbabilia adminicula & argumenta concurrere videbantur, quod testator neglexerat feminas, quæ ex fratribus prædictis esset superstes in concursu masculorum, itaut vocatio esset personalis, ac restringeretur ad eos, quatenus super viverent, dum in factò supponebatur, quod de tempore testamenti dictus Præcovius suscepisset hanc filiam jam testatori cognitam, illeque esset in

adeo gravi ætate, quod verisimiliter alios filios rare non posset, Undè propterea testator non dicitur Præcovium illique substituendo alios vel nepotes superstes, neglexit ponere in concurrens eius filios, ideoque videbatur, quod dicitur minam in proposito neglexisset.

Considerando etiam, quod in hac Curia Statutum feminarum exclusivum satis ceteris Curia ob celebres decisiones *Narnien. coram* inter suas *dec. 353. Et 390.* quæ in hæc materia circumferri videntur tanquam magis præceter enim Statutum non caperet calum, neque ultrò progrediretur, attamen illud dicebatur derabile pro attendendo morem regionis cum men antiquis moribus Romanorum ac hactenus gulanda voluntate testatoris verisimiliter neglexisset feminas extantibus masculis agnatis æquales, quodque saltem ista conjectura sufficiens debilitandas alias in contrarium, ut non tenentur operativæ, ac propterea inhærendum esse non excludenti transmissionem.

BITUNTINA FIDEICOMMISSIS

PRO

GIACCHETTIS

CVM

IOANNE BAPTISTA COZZANO

*Casus decisus per Rotam pro Giachetto*De eadem materia transmissionis
commissi conditionalis in filios
stituti præmorientis ex conjectura

SUMMARIUM.

- 1 **F** Acti series.
- 2 Resolutio cause.
- 3 De consuetudine Bituntina. super dote an debetur remissivè.
- 4 De regula, & limitatione in materia transmissionis remissivè.
- 5 De aliquibus conjecturis pro transmissione.
- 6 De illa existentia persona prædictæ ac dispositæ resultantis.
- 7 De vulgari anomala præservante à caducatione.
- 8 De alia conjectura transmissionis quando alius personæ ab intestato esset testatoris exorsus.

DISC. CXIV.

Antonia de Electis, instituto Marco Antonio filio infante, huic in pupillari ætate, res testatoris documque morienti sine filijs legitimis & naturalibus decedenti, substituit quamdam piam Societatem, cum onere subsidiorum pauperibus operibus. Cumque prius obiisset Octavia, superstitibus filiabus de Giacchettis eius filijs, deinde verò dictus Antonius ab intestato, cuius legitima successio